

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az átalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zich Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, szombaton és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: Rotter L., Weisz H. és Krausz V. tözséjében

Szent István király napja.

Igazi nemzeti ünnep. A magyarnak mintha a szive dobogását hallgatták volna meg, mikor letétezik vele a kalapácsot, érintetlenül hagyatja a törvényt az eke-szarvát: Ünnepeljétek! A jelen ölelkezzék össze a multtal, pillantása végsődjék a jövőre A mult adjon tanulságot, a jövőnek reményt, bizalmat, lelkesülést.

Mintha az ősök szellemét éreztük volna közöttünk. Mintha megmozdultak volna az ős Alba porai s a multak lelke szállt volna körül közöttünk, a hatalmas, az alkotó multé, a kit a szentek glóriájával övezett körül a hálás utókor.

Mikor az egyszerű ereklyetartón a hatalmas király fejének egy részecskéjét, nemzeti közkincsünket láttam, különös érzés fogott el. Mintha vádat, mintha neheztelést hallottam volna tőle, mintha mély sóhajlás tört volna föl onnan, a mely megvádolja a jelent a mult előtt. Mily óriási erő lakozott abban a fejen, az isteni szikra, a mely Néki fölülről adatott, mily hatalmas alkotásokra képesítette Őt. Előtte állott egy nemzet, egy durva anyag, egy szilaj, széthúzó sokaság, telve erővel, telve lelkesesedéssel, de nem az iránt a cél iránt, a melyet az ifju fejedelem lelke ábrándjának szőtt. Vezérükben hadvezért

akartak látni, a kinek erős buzogánya ösvényt vág az ellen hadoszlopai között. Nem a föld terményéből akartak jóllakni, hanem a véren szerzett zsákmányból. Az ellenfél összeégett városai, rombadőlt boldogsága nekik gyönyörűség volt, büszkének érezték magukat, hogy azokat a régi törzseket, a melyek századokon keresztül büszkén yallották magukat birtoklók urának, keserves könnyekre fakaszthatták.

Mekkora bölcsesség, mekkora tapintat, mekkora erély kellett hozzá, hogy egy ily rákocátlan, szilaj tömeget, a mely sehogysem bírt magával, a lázongó vérével — mondom, mekkora erőnek kellett annak lenni, mely azt a tömeget megszelidítette, a mely urrá lett fölötte. Hogy kellett ismerni azt a népet, mekkora tekintéllyel kellett birni elhotta, hogy a maga ideái szerint átgurhassa, átfőrmálhassa. S körülbelül azt mondhatjuk, hogy ez a nagy munka, ez az óriási átalakítás már magának Szt. Istvánnak sikerült. A többi csak tökéletesítette, szépítette, befejezte az ő alkotását.

Ki ne látná, hogy az átalakítás nagy munkájában oroszán része volt a kereszténység szelidítő, gyengéd befolyásának, a mely a harci zaj istene helyett a szelid, az alázatos szívű Jézust emelte imádatuk tárgyává, a Ki ellenségeitől még a meggyaláztatást is képes volt elviselni.

Hozzájárult még az, hogy a nagy király szívből-lelélekből meg volt győződve a kereszténység nagy igazságainak üdvözítő voltáról. Ideál nélkül nincs lelkesedés — mondotta tegnap az ünnepi szónok — Szt. István ideálja volt már életében nemzetének. Csodáló tisztelettel öveztek őt körül, a szent, a bölcs királyt, a kinek példája seregestül vonzotta népét maga köré úgy, mint a tévelygő hajók feléje eveznek a világitó toronynak.

Ma mintegy vádlónkat látjuk Szt. István királyban. Kell-e nagyobb, hatalmasabb próba az Ő alkotásainak szilárdságára nézve, mint az a kilenc száz esztendő, mely nemzetünk felett elviharzott? A muhi pusztá, a mohácsi veszedelem tüziprobáját képezték Szt. István erős alkotásának és államalkotó képességének.

Most csodálva látjuk megfordítva a cimert, mintha kihalt volna az ősök szelleme. A gyenge, a sápadt arcú, a blazirt utód megfordítja a cimert és hátat fordít neki. Bölcsebbnek érzi magát, tudósnak, fölvilágosodottnak. Emancipálnia kell neki magát a mult hatása alól. Csodálkozva s féltő aggodalommal állunk a jelen tévedései előtt s megdöbbenve halljuk a mult sóhaját, a mely vádol és ítél egyszersmind.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Babaért — baba.

I.

Kijátszodták a kis Pistukát rettenetesen. Míg ő boldog nyugalomban, mosolyogva álmodott, addig suttymban felcizhelődött az egész ház népe és megszökött; csupán a dada maradt otthon a kijátszott gavalérka őrzetere.

Mikép lehessen ezen eljárás minősíteni? — evvel még Pistuka sem volt tisztában, mikor felnyitva csillogó szemecskéit, a megtartott házkutatás után, kezdte átérteni a rut cseleszövényt.

Egy jónévelésű pubika ilyen esetekben buzgón dresszirozza hangszálait, minthogy e korban mind-egyiknek kicsiny keblét a jövő távlatában integető szines reménység s előretörő magas ambíció dagasztja, hívén maguk felől legalább is csak azt, hogy a hőstener szerepe egyedül általluk lesz betölthető — az Operában.

Pistuka, mint jónévelésű, disztíngvált kis gavalér megfelelő mindenkor az esetekből folyó kötelességeknél. Gyönyörűen fejlett s hatalmasan működő organumát egy Wagnerének is megirigyelhette volna. Az ő ambíciója azonban több felé ágazott.

Eszébe jutott, hogy a jövő hős Leonidászához (a mai Pistukák csak De Wettek akarnak lenni) sehogysem illik ilyen irányu praktizálás.

Roppant nagy csendbe, mélyen elgondolkozva indult tereptanulmányokat tenni, figyelve szimatolt méltó ellenség után, melyen harcászati tudományát és ügyességét kipróbálja. És hogy sokoldalú ambíciója minden téren kifogástalanul dolgozott, az is lényesen be lón bizonyítva.

Ki is tehet róla, ha ilyen hős hadfival szemben a szegény pipogya ellenség, a maga tehetetlenségében leverve, halk csörömpöléssel sóhajta ki lelkét, terül el a harcmezőn. Hogy a gyáva ellenfél csak néhány majolikaváza volt, arról nem tehet a győztes katona. Mért nem állt ki vele sikra az éhes tatárhad? — megmutatta volna Pistuka azoknak is! . . .

Az ellen után futó vérszomjas hadvezér győzelmes utjában egy szerény, boldog lakocskához ért. Micsoda zsákmány! Gyönyörű női foglyok, értékes antik butorok, s megnevezhetetlen kincsek özöne. Ah, ah! csettentgetett a kis hős nyelvvel, a harc hevéből lecsillapulva, a látottakon felhevülve, egy érett férfi vizsgáló szemével élvezte a bájós látományt, mialatt agyában elkészült a haditaktika.

Ide be kell szállásolni magát s meghódítani a ház urnóját! A mi ilyen délceg hadfinak könnyen mehet, a többi? ah az megy mint a karakacsapás.

Egyik hölgyecske szebb, bájosabb, mint a másik és mily édesen értenek a csábító mosolygáshoz. Alig lehet közülök választani, oly gyönyörűségek, pompások, de mégis csak a ház fejét kell leltetni legelőbb a lábáról.

Okos agy fundátla haditerv volt, be is vágott remekül. De hogy ravasz is a férfi, pláne ha katona, hinni nem lehet neki, még ha oly csöpp is, mint Pistuka — az is tény.

Mikor már tökéletesen elvette az eszt a ház szép urnójának, mikor keblén dobogott szerelemtől forró szive, mikor ajkán égett a lángoló csók: akkor ölte meg. Karjaiban hült ki a szép babatest, karjaiban szállt el a hiszékeny, szerető lélek.

S hogy még ezen is túl csapongott a Pistuka

nemes ambíciója, kiderült, mikor a karjaiban örökre megpihent áldozatát némileg meghatottan szemlélgetve észlelni kezdé, hogy nyugtalan vére az orvosi pályára utalja. Es hogy erre is rátermet, meggyőzte róla biztosan dolgozó, speciális műtétekhez szokott ügyes két keze.

A megdermedt halott ott pihent a boncaszalon és az orvos ur apró kezecskéi gyakorlott ügyességgel vagdaltak bele a puha husba — egy hirtelen elcsent káplárbicskával.

A dada persze a Pistuka praktizálásaira ügyet sem vetett, fogva tartá az ablak, illetve az ablak alól felragyogó dupla csillag. Mert hát megtagadná minden dada dada voltát, ha nem viseltetnék különösebb s hevesebb érzellemmel a szines egyenruha iránt; persze előnyt adva a csillagoktól diszlóknak.

Azt mondják, mindennek vége van; a nóta mondja, még a szerelemnek is. Bizonyára a meggyőződés vette őket idáig, miként Pistukát.

Hazakerült a megszökött familia és végeszaktadt mindennemű élvezetnek. Es lón nagy elszöryülködés az egész vonalon. Előbb csak néma bámulat, azután amolyan kisebb rendbeli, szolidabb természetű háziperpatvar.

A babaházikó előtt állva a kis Magdi szomoruan lehorgaszott fejével, sírásra nyult arccal néz felűt birodalmát. Nagy könnyek potyogtak égszín-kék szemecskéiből, egymásután sorba leluhildogáltak a legnagyobb, legszebb baba felboncolt testére.

De a fájdalom nem maradhat örökre néma, hangot kér az is. A kis Magdi fájdalomának nagy hangja volt; különféleképen variálva egy-egy hang hosszan elnyujtva, megrövidítve, sokféle mód cifrázgatva, igazi cikornyás tempóban, mintha kolorátus-énekésnek indult volna a kis leány.

Meszleny Lajos.

A politikában gyakran ellenfelek voltak, nézeteink megvalósításáért más és más irányban küzdöttünk, de midőn a halál egy becsületeslektű, elveiért híven, kitartóan harcoló férfit szólított ki közülünk, érezzük, hogy kötelességünk van iránta: meg kell előtte hajtani zászlónkat.

Meszleny Lajos függetlenségi képviselő, a csákvári kerület országgyűlési képviselője megszünt élni. A kör erősebb volt a vele küzdő szervezetnél, miután hónapokon keresztül kizozva meggyötörte, ma legyőzte őt. Körülötte állanak zokogó özvegye, árván hagyott gyermekei s fájdalomkiből részt kérnek mindazok, a kik a szeretetreméltó, ritka szellemi tulajdonságokkal megáldott férfinak barátjai voltak, valamint azok is, a kik benne a szilárd jellemet, az elvekhez való állhatatos ragaszkodást nagybecsülték, azt a jellemet, a mely még az áldozatoktól sem riadt vissza, hogy a kitűzött irányban haladjon.

Olyan viszonyok között élünk, hogy a politikai jellemességet meg kell becsülnünk, még akkor is, ha az ellenfélben tapasztaljuk.

A tehetséges politikust minálunk üldözőbe szokták venni, lealacsonyították, sárral dobálták, aztán hálót vetettek neki; az árulást, az elhagyást megjutalmazták, kitüntetések, zsiros javadalommal jártak érte. És ha valaki, ámbár szerényebb anyagi viszonyok között, mégis szilárdan megállott az elvhűség tövises útján, az olyan emberre tisztelettel kell tekintenünk. Meszleny Lajost pedig egész életén keresztül csak ilyennek ismerhettük.

Előtte állottak épen a mi megyénk-ből a példák. *Sárközy Aurél* a csákvári

Végső menedék, a fájdalmak orvosa mindig az anya. Hozzá menekült a kis Magdi tompított szegő sírással.

— Anyuka, anyuka . . . a Pityu, a Pityu . . . a babám, szép babám. Sejtette szegényke, hogy csak Pityu lehetett itt a dezentor, ráismert a műből mesterére. De minden találgatásnak elejét vette a Pistuka hencgése, ki harciasan kiabálta ki dicső tetteit.

— Igen hát! engem itthon hagyatok. Nagyon szép! Eltörtém hát, összevagdaltam; nesze itt van a rongyod, itt van a babád. Vége van! Vége van! Ha máskor is elszóltok . . . — nem mondta tovább, megesezt hős kis szive csöpp hucgocskájának nagy szomorúságán. Küzdött benne az ellágyulás a dacoskodással egy kicsit, de a gyengébb vált erősebbé és legyűrte emezt. Nagyon komolyan, némi bánkodással közeledett a kis Magdihoz, megfogta ennek kezecskéit s törőlgette szeméből a sűrűn pergő könnyeket.

— Kis Magdim, hát ne sírjál. Ne sírjál igazán édes. Látod én csak azért vágtam össze a babádat, mert meg akartam nézni hol dobog a szive. Olyan szép volt, én is sajnálom. Tudod mit Magdi? — veszek én neked szobrot, ha majd katoná leszek. Az ám élő lesz, aztán én hozom el neked.

No ilyen vigasztalásra aztán, hogyne csillapult volna le a fájdalom, hogyne vigasztalódott volna meg az a busongó szívcske. Élő, baba! biztosan fog beszélni is, meg nevetni. Amint ezt elgondolta, a csodálkozástól nyitva maradt könnyes kék szeme, meg piczike piros szája. S már mosolygott a halott baba ravatalánál.

II.

A Pistukából Pista és huszár lett. Némelyik

kerület egykori függetlenségi párti képviselője, a ki annyiszor mondott kemény ítéletet a kormánypárt emberei és elvei felett, szöggré akasztotta az elveket és átment az eddigi gyalázattal illetett pártba és pedig olyan időben, a mikor annak bűnei nemcsak hogy nem kevesbedtek, sőt inkább megsokasodtak. Követte őt *Lits Gyula*, a ki a vaáli kerületnek volt hosszabb időn keresztül ugyancsak függetlenségi programmal képviselője, a ki nem egyszer vetette Sárközynek szemére az elvtagadás bűnét. Ő is elhagyta a függetlenségi lobogót s elfogadta Sárközy Auréllal együtt a jutalmat, a főispáni állás nagy tiszteletben tartott és nagy hatáskörrel felruházott javadalmát.

Meszleny Lajos megmaradt a régi-nek, a hűségesnek álláspontján. Ámbár jól tudta, hogy az ő tehetségeinek is szívesen megfizetnék odaát az árát.

Nincs megírva a csillagokban, hogy honfiai kötelességeinknek mely állásponton tehetünk legjobban eleget. Egyik itt, másik ott keresi az igazságot és a tért, a melyen betöltheti azt a szerepet, melylyel hazájának legtöbbet használhat. Ha igaz, belső meggyőződésből ered, ha nem keresi igazságtalan eszközökkel az érvényesülést, le kell előtte vennünk a kalapot. Mi mehetünk más irányban, igyekezhetünk meggyőzni egymást igazunkról s ha lelkünkben sarjadjik a meggyőződés, megkövetelhetjük, hogy más is elismerje álláspontunk jogosultságát és tisztelje meggyőződésünk tisztaságát és áldozatkészségét. Célunk közös: a haza java s polgártársaink boldogítása, ebben a közös irányban találkozunk kell.

Ezért hajtjuk ma meg Mészlenyi Lajos tetemei előtt zászlónkat s ezért rójuk le előtte az elismerésnek azt az adóját, a melyre lelkének szép vonásai készítenek bennünket. A lovagias ellenfél meg szokta tisztelni azt, a ki zászlaja becsületéért

pajtás Stefinek nevezte, de ezt nem fogadta el. Nem találta illőnek sovínisza magyarságához; nem is pászolt az aranyujtásos attilához sem. Megmaradt tehát mindenki kedves Pistájának.

Szertecsapongó hajlamai közül egy különösen kiváltott, ehhez az egyhez aztán rendkívül vonzódott. Szívvel-lelékkel katona volt, de egyuttal értett sok mindennez. Így maradt meg mindvégig zseniális Pistának.

A brigád esze volt, az asszonyok kedvence, lányok ideálja, barátok igaz barátja, családjának lelke, szemefénye. Szóval Pista szerencsés, de kiválólag jó jó gyerek volt.

A család másik szeme fénye volt Magdi. A szép, csodás szókehuja Magdi. Aranyhaju, arany-szívű kis leány. Anyja, apja gyönyörűsége a két gyerek; mert bár nagyk voltak már, még mindig gyerekek maradtak a szülői rajongó szeretet előtt.

A brigádban volt még egy olyan talpraesett gyerek mint a Pista. Ugy élt ez a két jó fiu együtt, mint Castor és Pollux. Két összeforrt lélek, melynek minden érzése, lüktetése egy. A kedves jó bajtársak, a vig cimborák között ez az egyetlen volt az, kit oly magasan becsült, hogy a barátság szoros kapcsán kívül még erősebb, szorosabb kapcsolással akart lelkéhez, lelkeikhez odazárni.

Itt is, ott is jó eredménnyel végződött alapos nyomozások után végkép megérlelődött benne a szándék, mit addig önmaga előtt is rejtgetett. A jó barát vallomása már cselekedetre buzdította.

Egyik lélekből a másikba át pattant a tüzzikra lángra gyújtója azt is. Előbb csak méssziről világít egymáshoz a két lélek fel-felvillanó lángja; de folytonosan éled és lobogó lángoszloppá válik. Kisérik egymást szüntelen, míg végre a két csudá-

igaz harccal, nehéz küzdelemmel az utolsó lehelletéig harcolt.

Legyen emléke áldott!

Meszleny Lajos Kőszegen született 1853-ban. Családja a legregyebb nemesi családok közé tartozik. Atyja cs. és kir. kamarás volt. Iskoláit részben Budapesten, a piaristáknál, részben pedig később testvéreivel, Benedekkel és Pállal együtt Kalocsán végezte a jezsuiták konviktusában, mely intézet tudvalevőleg a legelső ilyenmő intézet hazánkban. A jogot Pozsonyban és Pesten hallgatta, melynek végeztével Fejérmegyében előbb tiszteletbeli aljegyző, majd pedig később szolgabíró lett. Végigküzdötte a boszniai hadjáratot s ott vitézségi érmet nyert. — A függetlenségi pártnak megyénkben jóformán ő volt a szervezője. Sokat dolgozott, beszélt, ankéteztet az érdekekben. 1881-ben a bodajki kerület meg is tiszteletbeli elnökével, a hol Szűts Miklóssal szemben ő jutott győzelemre. Mint képviselő rövid idő alatt a t. Ház egyik legérdekesebb és legszeretettelőbb alakja lett. Gomblyukában állandóan ott virított a hervadhatlan piros szekfü s ajkáról a jókedvű mosoly ugy szólván soha sem fogyott el. Szorgalmas tagja volt a Háznak. Sokszor beszélt, természetesen mindig a függetlenségi párt álláspontját védelmezve, azontúl tagja volt a közigazgatási bizottságnak, a melynek munkálataiban mindig tevékeny részt vett. Nevezetes volt azonban az ő pompás humoráról és szípkarkázó élceiről, a melyekkel mindig készen volt akár pro, akár kontra. A folyosón akár hányszor szárnyra kelt egy-egy szellemes mondanása, végighullámozott a honatyák sorain s komoly ábrázatukat mosolyra derítette. S ha az élc apját keresték, igen gyakran a Ház *Luhájá*-ban akadta rája. 1892-ben elhagyta régi kerületét a bodajkit s a csákvárinak lett képviselője, a melyet immár két cikluson keresztül egész a ma bekövetkezett haláláig hűségesen képviselt.

1885-ben megházasodott, nőül vette Fiát Máriát, Fiáth Imre kajtori földbirtokos leányát, a kivel igen boldog házasságban élt. Házasságából két kedves leánykaja született.

Meszleny Lajost betegsége, a szivbaj tulaj-

latos, tüneményzerű lángtenger összecsap együtt; lobogva a két lélek egymásra boruló lángja már megdöbbenőten hatalmasá válik. Hatalmas, fenségesen szép, de nem ártalmas, hisz nemes érzések gyújtották. De azt elpusztítja, a ki a két lángoszlop közé áll és oltani igyekszik.

Pista iparkodott e két égő oszlopot a legnagyobb közelségbe hozni egymáshoz. E két nemes lélek lobogó lángját egygyé olvasztani, hogy az egymásban égen örökké, kiolthatatlanul.

Egy káprázatos fényes napon elvitte az ő édes barátját házukhoz s egytetenné tevő ama napot hucgocskája derűs, boldog életében. Karonfogva léptek Magdi elé, ki a kerti lugásban ráboruló virágok közt pihent. Hivatalos komolysággal, de örömcsillogásu szemekkel róta le tartozását.

— Édes kicsi Magdim, valamikor régen elpusztítottam egy bábudat. Azt mondtam akkor: ha katoná leszek, eleven bábát hozok helyébe. Nagy-képküzdő igéret volt akkor, boldog örömteljes valóráváltás most. Elhoztam neked a szétszabdalt bábáért az eleven beszélő bábát. Neked fog suttogni édes szavakat, nevetése téged vidámit, nemes érzése téged boldogít. Eleven, beszélő, nevető bábára vágtyál akkor, itt van most. Szeresd jobban mint ama vászontestű, fűrészporrall tömött bábát szereted, amelyiknek én a szivét akartam megkeresni és ismerni. Elhoztam neked ezt a szivet, én ismerem, ismerd meg te is. De hisz ismerheted, a szerető szivek a nagy távolságokon át is megismerhetik egymást tökéletesen. Ime itt van: a tied. Én nem tartozom.

Összecsapott a két lángtenger és égett kiolthatatlanul, örökké.

Szabó Ilona.

donképen már ifju kora óta kísérte. Akuttá a baj ezélt 3 esztendővel lett, a mikor mellhártyagyulladásba esvén betegsége mindinkább elhatalmasodott szervezetén. A szív gyengesége, az izmoknak elpetyhüdése, melyek a felrissztendő vért nem tudták a tüdőbe a régi erővel szolgáltatni, lassankint magával hozta a vesének, májnak, tüdőnek, szóval az egész belső szervezetnek romlását. Állapota folyton rosszabodott. Az idén nyár elején nem lévén már jártányi erceje, nagyrészt kocsin vitte magát. A piros szekfű akkor is ott virított a gomblyukában. A nyárra Feketehegyre, Zemplémmegyébe akart menni, úgy remélte, hogy a fenyvesek otthonában, a hol annyian visszanyerték már egészségüket, ő is utját vágja a betegségnék. Orvosai azonban előrehaladott betegségére való tekintettel nem engedték már a nagy utra. Baja mindig súlyosabb lett. A mult hét elején *Károly* János nagyprépost és káptalani helynök meggyón-tatta s földadta neki az utolsó kenetet is. Akkor már mindenki a halálát várta, pedig épen abban az időben állapota csodálatosan jóra fordult.

Anyira könnyen érezte magát, hogy szinte felépülését lehetett volna várni. Tegnap székében ülve majd egész nap aludt. A test ki volt merülve s közeledett az élet vége felé. Este 10 órakor lefeküdt, éjféltájban házi orvosát, dr. Révy Ferenc kórházi főorvost hivatta, a ki még gyógy-szert is irt neki elő. Utána nemsokára megkezdődött a lassu agónia s ma éjfélt után 1 órakor visszaadta lelkét Teremtőjének.

Holttestét még délelőtt átszállították a szomszédos Nedeczky-féle házba, a hol diszes érc-koporsóba helyezték. Vonásai megmaradtak a régieknek, csak az arc színe lett kissé sötétebb, Holt tetemeit holnap délután a halottas háznál valószínűleg *Károly* nagyprépost fogja beszentelni, azután Velencére szállítják a közös családi sírboltba. A temetés holnapután, pénteken d. u. 4 órakor lesz.

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özvegy ifjabb *Meszlény Meszlény Lajosné* szül. Eörményesi és karánsebesi *Fiáth Mária* és gyermekei *Rozália* és *Mártha*, özvegy idős *Meszlény Meszlény Lajosné* szül. chernelházi *Chernel Rozália*, *Meszlény Meszlény Benedek* és neje szül. csalai *Kégl Irma* és gyermekeik, *Meszlény Meszlény Pál* országgyűlési képviselő és neje szül. csalai *Kégl Anna* és gyermekeik, idősbb eörményesi és karánsebesi *Fiáth Imre* és neje szül. benedekfalvi *Detrich Vilma* és gyermekeik, a maguk, egy az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik, a felejtethetlen és szeretett férj, édesanya, fiu, testvér, vó és illetve sógor és rokonnak

meszlényi

Meszlény Lajos urnak

a csákvári kerület országgyűlési képviselője és Fejérvármegye törvényhatósági bizottsága tagjának hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után ötven éves korában, legboldogabb házasságának tizenhetedik évében 1901. évi augusztus hó 21-ik napján bekövetkezett elhunytát. A drága halott hült tetemei Székesfejérvárott 1901. évi augusztus hó 22-ik napján szente tetnek be a gyászháznál (Vörösmarty-tér 4. sz.) és t. hó 23. napján délután 4 órakor a velencei családi sírboltba helyeztetnek el örök nyugalomra. Az engesztelő szentmise-áldozat az elhunyt lelki üdvéért Székesfejérvárott a székes-egyházban f. hó 23-án délelőtt 10 órakor, a velencei családi kegyuri templomban pedig f. hó 24-én délelőtt 10 órakor fognak megtartani. — Székesfejérvár, 1901. évi augusztus hó 21-én.

Az örök világosság fényeskedék neki!

Id. Walper József.

Szabad-Battyány községnek tegnap ünnepe volt: a becsületes munka ünnepe! Negyvennégy évvel ezélt egy szerény megjelenésű segéd-tanító állt az akkor még elhagyatott iskola katedrához és telve szeretettel lépett arra a rögös pályára, melyen nem babér ékesíti a harcos homlokát, jutalma csak a nyugodt lelkiismeret lehet, mely a pontos kötelességtudás nyomában kél. Mikor pedig egy generációt már a kultura gondosan ápolat meggyéjére vezetett; mikor már éveken át hitet és hazaszeretetet hirdetett tetteivel, példájával és lángajkával: a bizalom kezébe adta a pennát s az eibbi rögös pályáról egy nem kevésbé nehéz utra tért, melyen erős hittel, Istenbe vetett bizalommal, becsületes munkával, soha nem lankadó ügyszereettel s folyton fokozódó szorgalommal eredményekben gazdag pályát futott be s a kis község büszkén tekint-het vissza legutóbbi félszázados multjára, mert gyarapodott lelki erőben és gazdagságban. Ez az érdeme id. *Walper* József jegyzőnek, a ki gondos tanácsadója, már ifju korában is atyja volt a községnek.

Ennek a becsületes munkának volt az ünnepe tegnap. Egygyé olvadt az emberek sokasága ebben az ünnepi pillanatban, mert egyek voltak a szeretetben, a melylyel körülvették az ünnepet, a ki szerénységében a község javára minden akart lenni, csak ünnepe nem. Pedig — és jól van ez így — nemcsak a kunyhó könyvtől ázott szeme, a Icséges király tekintete is eljutott a nehéz közigazgatási pálya szerény munkásához s a koronás arany érdemkereszt lön elismerése a félszázados érdemnek. Ötven év becsületes munkája, egyenes lelkiismerete kisugárzik abból a disz nélküli aranykeresztből, melynek értékét az a nemes szív dobbanása növeli, mely id. *Walper* József tulajdona.

A község apraja-nagyja ünnepi diszt öltött. Lobogó lengett a házakról s a legelső lépés szinte felemelkedett a lélek arra az ünnepi magaslatra, melynek legigazabb számolya az Úr trónjának, az Úr oltárának számolya volt, melyen az ima áhitata kapcsolt össze háláadó, jóakaró, örvendő lelkeket s koszoruba fonta babér helyett az áldó könyörgést, mely kedves volt az az Istennek s végszava csak egy lehetett: Tartsd meg Isten a mi jegyzőnket, a nemzet szerény napszamosát!

A hálaima mellett ezzel a könyörgéssel mutatta be *Vadkerty* József esperes plebános a mindenható egek Urának ünnepi szent-miséjét, melyen az ünnepeken kívül a község képviselő-testülete, a község és vidék intelligenciája, szép számu hölgyközség a néppel együtt nagy számban vett részt. A templomból hosszu tömött sorokban a községházához vonult az ünneplő község s mert az ügyesen diszitett galy-sátor, sőt az udvar is szüknek bizonyult, hullámozott a tömeg az utcán is. — Fél tizenkét órakor a helyszínére ért *Kálmán* Vince főszolgabíró Korniss t. főszolgabíróval, majd *Battyányi* Lajos gróf s nyomban utána *Magyar* József községi bíró megnyitotta a diszkögyűlést, melynek egy-düli tárgya id. *Walper* József községi jegyző ünnepeletése illetve a koronás arany érdemkereszt átnyújtása volt. *Magyar* bíró ügyes és hatásos megnyitó beszéde után küldöttséggel a diszkögyűlésre meghívták az ünnepet, a ki könnyes szemekkel a nép harsány éljenése közepette foglalta el helyét. *Kálmán* főszolgabíró lépett ezután az elnöki emelvényre s magvas, rövid beszéd kíséretében átnyújtotta a királyi kegy kitüntető ajándékát: a koronás

arany érdemkeresztet. A fáradhatlan munkásságban az ünnepelet vetélytársa, a község érdemekben gazdag lelkésze, *Vadkerty* József esperes plebános emelkedett ezután szóra. Avatott ajakkal ecsetelte mint képviselőtestületi tag az ünnepelet érdemeit s választékos szavakban mondott köszönetet tevékenységéért. Majd *Heiszler* Győző lovasberényi jegyző, a Fejérmegyei jegyző-egylet nevében üdvözölte a veterán pályatársat s köszönetet mondott *Battyányi* Lajos grófnak, hogy megjelenésével az ünnepelet fényét emelte. Majd miután *Walper* József jegyző a nem várt ünnepeletésért köszönetet mondott, *Magyar* István képviselőtestületi tag egy szép arany órát nyújtott át a jegyzőnek, mint emléktárgyat e felirással: *Szabad-Battyány község elismerése ids. Walper Józsefnek 1901. évi augusztus 20. A diszkögyűlést végül az ünnepelet hosszantartó éljenzése mellett Magyar bíró berekesztette.*

A közygűlés befejeztével az ünneplő község *Kovács* Lajos előnyösen ismert vendéglőjében bankettre ült össze s a mintegy 150 főből álló társaság a legkitünőbb hangulatban a késő esti órákig maradt együtt. A pohárköszöntők sorát *Kálmán* főszolgabíró kezdte meg, a ki a királyt, majd *Szűts* Andor ügyvéd, ki *Du-Mond* Imre báró képviselőjében jelent meg, az ünnepeletet éltette. *Battyányi* Lajos gróf, majd *Schwarz* Armin a képviselő testület nevében szintén az ünnepelet jegyzőre emeltek poharát. *Kunze* Imre, az Orsz. jegyzősövetség elnöke, *Lörincz* Ferenc jegyző, *Csikvári* Jákó államvasuti főfelügyelő, *Heiszler* Győző jegyző a jubliánst, *Heiszler* Géza jegyző az ünnepelet családját éltette. *Csikvári* Jákó később a rendezőknek mondott köszönetet, *Vida* Pál a tüzölt szövetség nevében szólalt fel. Majd *Csikvári* főfelügyelő a sajtó jelenlévő képviselőit éltette, a miért *Kirisits* Bódog, lapunk segédszerkesztője hatásos szavakban mondott köszönetet s az ünnepeletet, mint a munkás toll emberét éltette.

A bankett végeztével a vendégek a késő esti órákig együtt maradtak s a fiatalság táncre perdült. Nem volna teljes tudósításunk, ha *Vadkerty* esperes plebános és *Schwarz* bérlő magyaros vendégszeretetét meg nem említenők, a kik minden lehető elkövettek az ünnepi fény emelésére s a vidékről érkezettek kényelmére.

UJDONSÁGOK.

— **Szent István napja.** Harangok zúgása, mozsarak dörgése hirdette már kora reggel, hogy Szent István városa, az öt királyi Alba, első nagy királyának ünnepelet üli. Az istentisztelet, a melyet a szent király fejekreklyéjének körülhordozása előzött meg, 8 órakor kezdődött. Részt vett a megyei, valamint a városi tisztikar *Fidth* Pál báró főispán, *Huszár* Ágoston alispán, *Havranek* József kir. tanácsos polgármesterrel az élükön. Ott láttuk a közös, valamint a honvéd tisztikart. Az egyesületek nem voltak képviselve, s a hívők sokaságát sem láttuk oly impozáns tömegben, mint más ily alkalommal. A hagyományos diszszázad és katonazene elmaradása általános feltünést keltett. Az ünnepi misét *Károly* János nagyprépost, káptalani helynök celebrálta fényes segédlettel, a szónoklatot pedig *K. Horváth* István plebános tartotta.

— **Személyi hírek.** *Szuborics* Jenő apátkanonok és *Krenc* Ignác kanonok Veldesből, a kies krajnai fürdőből fel-üdüleve visszaérkeztek városunkba. —

a nagy vállalkozás előtt az ő véleményét kikérni. Mert az ilyen dolog mindig nagy rizikó. A másik dologról majd legközelebb. Üdv.

Sz. J. Csákvár. Köszönjük. Hanem ugye megígéri, hogy máskor gyorsabb lesz. Ha pár órával előbb érkezik, már szerdán megjelent volna. Ujságírónál fő a gyorsaság, mindenben, még a meghalás-ban is!

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1901. Május 1-től Október 1-ig.

Budapest		Székesfejérvár		Nagy-Kanizsa	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 6.50 regg.	9.00 d. e.	9.26 d. e.	1.25 d. u.		
Gy. v. 8.00 regg.	9.16 d. e.	9.21 d. e.	11.57 d. e.		
Sz. v. 2.00 d. u.	4.01 d. u.	4.13 d. u.	8.45 este		
Sz. v. 4.25 d. u.	6.21 este				
Gy. v. 8.00 este	9.17 este	9.22 este	12.02 éjjel		
Sz. v. 10.00 este	11.58 este	12.08 este	3.52 éjjel		
Nagy-Kanizsa		Székesfejérvár		Budapest	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 12.40 éjjel	4.23 regg.	4.31 regg.	6.32 regg.		
Gy. v. 5.47 regg.	8.27 regg.	8.35 regg.	9.53 regg.		
Sz. v.		7.06 regg.	9.00 regg.		
Sz. v. 9.30 d. e.	1.58 d. u.	2.42 d. u.	4.50 d. u.		
Sz. v. 2.10 d. u.	6.11 d. u.	6.22 este	8.32 este		
Gy. v. 5.03 este	7.58 este	7.58 este	9.20 este		
Komárom		Székesfejérvár		Budapest	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 4.07 regg.	6.54 regg.	6.54 regg.	8.32 regg.		
Sz. v. 12.14 d. u.	2.27 d. u.	2.27 d. u.	9.00 regg.		
V. v. 6.20 este	11.09 éjjel	11.09 éjjel	9.00 regg.		
Székesfejérvár		Komárom		Budapest	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 6.15 regg.	8.40 regg.	8.40 regg.	10.32 regg.		
V. v. 9.50 d. e.	2.37 d. u.	2.37 d. u.	12.32 éjjel		
Sz. v. 9.32 este	12.32 éjjel	12.32 éjjel			
Székesfejérvár		Veszprém		Székesfejérvár	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
Sz. v. 4.57 regg.	8.03 d. e.	8.03 d. e.	6.49 regg.		
Sz. v. 9.31 d. e.	10.45 d. e.	10.45 d. e.	8.22 regg.		
V. v. 12.25 d. u.	2.02 d. u.	2.02 d. u.	6.03 este		
V. v. 9.27 este	10.50 éjjel	10.50 éjjel			
Székesfejérvár		Adony-Szabolcs		Paks	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
V. v. 8.40 regg.	9.54 regg.	9.54 regg.	2.33 d. u.		
V. v. 4.06 d. u.	5.27 d. u.	5.27 d. u.	9.33 este		
Paks		Adony-Szabolcs		Székesfejérvár	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
V. v. 2.00 éjjel	6.23 regg.	6.23 regg.	7.39 regg.		
V. v. 1.29 d. u.	6.06 este	6.06 este	7.25 este		
Székesfejérvár		Bicska		Székesfejérvár	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
V. v. 4.55 regg.	7.37 regg.	7.37 regg.	8.17 regg.		
V. v. 2.55 d. u.	5.44 d. u.	5.44 d. u.	8.52 este		
Székesfejérvár		Sárbogárd		Székesfejérvár	
indul	érkezik	indul	érkezik	indul	érkezik
V. v. 9.22 regg.	10.56 d. e.	10.56 d. e.	8.12 regg.		
V. v. 2.50 d. u.	4.30 d. u.	4.30 d. u.	2.37 d. u.		

4986/tkv. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székesfejérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy sz.-fejérvári kegyes alapítványok pénztára végrehajtható Szatmári István ugyanis mint kk: Szatmári István t. és t. gyámja végrehajtást szenvedő elleni 400 korona tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székesfejérvári kir. törvényszék (a sz.-fejérvári kir. járásbíró) területén levő, Sz.-Fejérvárott fekvő a sz.-fejérvári 2740. sz. betétben A I. 1 - 3 sor 2245., 2247. és 2248. hrsz. sörpince-utca 38. sz. lakház, udvar és 2 kerte 2255 korona és † 1 sor 11550 hrsz. szántóra 340 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi szeptember hó 5-ik napján délelőtt 9 órákor ezen kir. törvényszék hiv. helyiségében Sz.-Fejérvárott (Megyeház) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, mint bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Székesfejérvárott, 1901. évi június hó 12-én, a kir. trvszék tkvi hatósága.

Chapó,
kir. trvszéki bíró.

5039/tk. 1901.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székesfejérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a székesfejérvári egyházmegyei kegyes alapítványok végrehajtható öz. Ertrein Ferencné szül. Halasi Julianna végrehajtást szenvedő ellen 1200 korona tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székesfejérvári kir. törvényszék, a székesfejérvári kir. járásbíró területén levő a székesfejérvári 2627. sz. telekkönyvi betét A. I. 1. 2. sorsz. 11466. 11467. hrsz. palotai sorompói 4. sz. lakház és a ráctemető-dűlői kerte az árverést 1322 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi szeptember hó 5-ik napján délelőtt 9 órákor ezen kir. törvényszék hiv. helyiségében (Megyeház) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatul fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: 60. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a kelt i. ü. m. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni vagy az 1881. 60. tc. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Székesfejérvárott, 1901. évi június hó 13. napján, a kir. törvényszék tkvi hatósága.

Chapó,
kir. tszéki bíró.

I. rendű

KOKSZOT

ajánlok jutányos árban bármely állomásra.

WEISZ JÓZSEF

a tatai szénbányák képviselője.

SZÉKESFEJÉRVÁR,
Lakatos-utca 2. szám alatt.

Hirdetések

a »FEJERMEGYEI NAPLO«

részére

jutányos árban vétetnek fel.

KRAUSZ F. VILMOS

Székesfehérvár-Budapesti általános közvetítő irodája
Basa-utca 2-ik szám alatt.

Elfogad megbízásokat ház, föld, szőlő adás és vételére, ugyszintén **pénzkölesönöket**

szerez kisebb és nagyobb összegben ingatlanok betáblázására. Továbbá házasság, nagykorúsítást s külföldi utazási célokra szolgáló okmányokat beszerzi s házasságokat is a legnagyobb titoktartás mellett közvetít.

BERNSTEIN ÉS KÁLDOR

TÜZIFA-, KÖSZÉN- ÉS COAX ÜZLETE

Tisztelettel értesitem az érdeklődőket, hogy mai naptól kezdve elfogadok előjegyzéseket egyes társaságok alakítására úgy

közönséges **KÖSZÉN**, mint ... **POROSZ-SZÉN** és ... **COAX-RA** wagononkénti szállításra **jutányosabb** árban.

Levelező-lapon történt meghívásra szívesen szolgálok személyesen is fölvilágosítással.

Tisztelettel **BALOG LIPÓT** Háltér 2. sz.